

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 608

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 16 iulie 2018

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 151 din 27 martie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II art. 8 alin. (1) și art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, ale art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare, art. 14 alin. (1) lit. I) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, art. IV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii			recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004 și ale art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare	2-8
			Decizia nr. 273 din 24 aprilie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale	9-15
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI				
		236.	— Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, de către doamna Ionela Stoian a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 151**

din 27 martie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II art. 8 alin. (1) și art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, ale art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare, art. 14 alin. (1) lit. I) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, art. IV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004 și ale art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare

Petre Lăzăroi	— președinte
Marian Enache	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Sorin Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 8 și art. 18 din Legea nr. 283/2011, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, art. 14 alin. (1) lit. I) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, cap. IV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 și art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015”, excepție ridicată de Petre Dina, Ion Pietreanu, Aristide Stavăr, Teodor Jucan, Gheorghe Susanu, Ioan Chiper, Elena Corneanu, Stelian Bidescu, Vasile Milea, Marin Pietreanu, Ionel Ștefan, Constantin Vlad, Axinte Mihai Prislopan, Pavel Bălăuță, Petrișor Ceserean și Oprea Mustață în Dosarul nr. 11.121/3/2016 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.362D/2016.

2. La apelul nominal răspunde avocatul Ilie Drăgulin, cu împuternicire avocațială la dosar, pentru autorii excepției. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 2.363D/2016, nr. 2.413D/2016, nr. 2.803D/2016, nr. 2.839D/2016, nr. 3.156D/2016 și nr. 3.273D/2016, având ca obiect aceleași excepții de neconstituționalitate, ridicate de Marius Roman, Peter Căpățână, Tudor Dumitru, Nicolae Gojnete, Dumitru Gheorghe, Gheorghe Purcea, Ioan Angheliniș, Dumitru Șerban, Marin Alexandru Teodorescu, Ilie Grigore,

Benone Raicu, Vasile Gagi, Gheorghe Ioniță, Ștefan Rotaru, Dumitru Antohe, Adrian Diaconu, Lucian Mihai Onofrei, Sandu Dinu, Vasile Vîrvea și Macarie Pop, în Dosarul nr. 13.157/3/2016 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Ion Svârlefus, în Dosarul nr. 1.297/89/2016 al Tribunalului Vaslui — Secția civilă, de Ion Cutăr, Nicolae Savu, Ion Marinescu, Petru Ținteanu, Sigismund Marian Stoica, Otelia Ganea, Ștefan Bursuc, Pantilimon Anisii, Ianuși Bacoii, Ion Ștefan, Gheorghe Georgescu, Marian Viorel Tudor, Jan Șerban, Mihail Lineschi, Constantin Manea, în Dosarul nr. 7.737/3/2016 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Ion Parpală, Nicolae Cotoi, Nicolae Ganciu, Alexandru Pârvulescu, Mircea Marin, Petre Tănase, Traian Mănăilă, Radu Vicențiu Cimpoescu, Mihai Ghiță, Florian Călin, Florea Ciucan, Marin Crețu, Cătălin Penescu și Iulian Ungureanu, în Dosarul nr. 14.305/3/2016 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Niculae Nițu, Maria Nițu, Maria Brebenel, Constantin Vlăsceanu, Mihaela Crețu, Elena Calonfirescu, Claudia Calonfirescu și Gabriela Monoreanu în Dosarul nr. 1.395/3/2016 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și de Sandu Petre în Dosarul nr. 1.329/109/2014* al Curții de Apel Pitești — Secția I civilă.

4. La apelul nominal, în dosarele nr. 2.363D/2016 și nr. 2.413D/2016, răspunde avocatul Ilie Drăgulin, cu împuternicire avocațială la dosar, pentru autorii excepției. În Dosarul nr. 2.839D/2016 se prezintă, personal, autorii excepției Marin Crețu și Cătălin Penescu. Lipsesc ceilalți autori ai excepției și celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la Dosarul nr. 3.273D/2016, autorul excepției, Petre Sandu, a depus o cerere de modificare a excepției de neconstituționalitate, o cerere de completare a excepției de neconstituționalitate și un punct de vedere cu privire la raportul întocmit în cauză.

6. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Avocatul autorilor excepției și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.363D/2016, nr. 2.413D/2016, nr. 2.803D/2016, nr. 2.839D/2016, nr. 3.156D/2016 și nr. 3.273D/2016, la Dosarul nr. 2.362D/2016, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autorilor excepției, care solicită, în esență, admiterea acesteia, invocând jurisprudența Curții Constituționale prin care s-a constatat că măsura suspendării anuale a plății drepturilor prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004, nu poate fi repetată *sine die*. Însă, autoritățile statului, respectiv Guvernul, nesocotesc voința legiuitorului. Arată că „problema de drept care se pune în prezenta cauză este problema priorității unei norme speciale față de o normă generală”. Or, în cazul revoluționarilor, „se menține suspendată prin neacordare o normă specială”. Prin art. 3, 4 și 4¹ din Legea nr. 341/2004, se stabilește o modalitate de calcul al indemnizațiilor reparatorii, prin raportarea la un indicator de referință, și anume la salariul mediu brut. Acest indicator de referință, salariul mediu brut, este înlocuit cu „câștigul salarial mediu brut”, prin Legea nr. 286/2011. Revoluționarii sunt discriminați în raport cu toate categoriile care se alimentează din bugetul asigurărilor sociale de stat, deoarece revoluționarilor li se calculează indemnizația, prin raportare la salariul mediu brut din octombrie 2010. Or, această modalitate juridică de a reglementa în fiecare an o normă, potrivit căreia indemnizațiile rămân la același nivel cu anul precedent, nu este constituțională. Norma de drept specială este încălcată de 10 ani, producând efecte de neconstituționalitate. În final, cu privire la cererea de completare și la cererea de modificare a excepției, depuse de către autorul acesteia în Dosarul nr. 3.273D/2016, arată că lasă la aprecierea Curții soluționarea acesteia.

8. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a cererii de modificare și a cererii de completare a excepției, deoarece acestea nu se pot invoca în fața Curții Constituționale. Curtea rămâne investită cu ceea ce au stabilit instanțele care au sesizat-o. Asupra excepției de neconstituționalitate, consideră că aceasta este neîntemeiată, deoarece măsurile criticate nu restrâng drepturi fundamentale. Indemnizațiile având caracter reparatoriu, legiuitorul, în raport cu art. 61 din Constituție, are deplina competență de a le stabili. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 419 din 28 mai 2015, nr. 508 din 30 iunie 2015, nr. 178 din 29 martie 2016 și nr. 770 din 28 noiembrie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. În dosarele Curții Constituționale nr. 2.362D/2016 și nr. 2.363D/2016, prin sentințele civile nr. 6.901 și nr. 6.904 din 4 iulie 2016, pronunțate în dosarele nr. 11.121/3/2016 și nr. 13.157/3/2016, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 8 și art. 18 din Legea nr. 283/2011, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, art. 14 alin. (1) lit. I) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, cap. IV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 și art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015”.** În Dosarul Curții Constituționale nr. 2.413D/2016, prin Încheierea din 6 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.297/89/2016, **Tribunalul Vaslui — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a prevederilor „art. 8 și art. 18 din Legea nr. 283/2011, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, capitolul IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 și art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015”. În Dosarul Curții Constituționale nr. 2.803D/2016, prin Sentința civilă nr. 8.632 din 5 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 7.737/3/2016, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 8 și art. 18 din Legea nr. 283/2011, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, cap. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 și art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015”.** În dosarele Curții Constituționale nr. 2.839D/2016 și nr. 3.156D/2016, prin Încheierea din 6 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 14.305/3/2016 și prin Sentința civilă nr. 6.139 din 15 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.395/3/2016, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, art. 14 alin. (1) lit. I) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, art. IV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 și art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015”.** În Dosarul Curții Constituționale nr. 3.273D/2016, prin Încheierea din 2 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.329/109/2014*, **Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 11 art. 18 din Legea nr. 283/2011, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 și art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2013”.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Petre Dina, Ion Pietreanu, Aristide Stavăr, Teodor Jucan, Gheorghe Susanu, Ioan Chiper, Elena Comeanu, Stelian Bidescu, Vasile Milea, Marin Pietreanu, Ionel Ștefan, Constantin Vlad, Axinte Mihai Prislopan, Pavel Bălăuță, Petrișor Ceserean și Oprea Mustăț, de Marius Roman, Peter Căpățână, Tudor Dumitru, Nicolae Gojnete, Dumitru Gheorghe, Gheorghe Purcea, Ioan Angheliniș, Dumitru Șerban, Marin Alexandru Teodorecu, Ilie Grigore, Benone Raicu, Vasile Găgiu, Gheorghe Ioniță, Ștefan Rotaru, Dumitru Antohe, Adrian Diaconu, Lucian Mihai Onofrei, Sandu Dinu, Vasile Virvea și Macarie Pop, de Ion Svârlefus, de Ion Cutăr, Nicolae Savu, Ion Marinescu, Petru Ținteanu, Sigismund Marian Stoica, Otelia Ganea, Ștefan Bursuc, Pantilimon Anisii, Ianuși Bacoiiu, Ion Ștefan, Gheorghe Georgescu, Marian Viorel Tudor, Jan Șerban, Mihail Lineschi, Constantin Manea, de Ion Parpală, Nicolae Cotoi, Nicolae Ganciu, Alexandru Părvulescu, Mircea Marin, Petre Tănase, Traian Mănăilă, Radu Vicențiu Cimpoescu, Mihai Ghiță, Florian Călin, Florea Ciucan, Marin Crețu, Cătălin Penescu, Iulian Ungureanu, de Niculae Nițu, Maria Nițu, Maria Brebenel, Constantin Vlăsceanu, Mihaela Crețu, Elena Calonfirescu, Claudia Calonfirescu și Gabriela Monoreanu și de Sandu Petre, în cadrul soluționării unor cauze având ca obiect soluționarea cererilor formulate de reclamanți, autori ai excepției de neconstituționalitate, prin care solicitau: plata, începând cu 1 ianuarie 2012, a indemnizației prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004; calcularea indemnizației reparatorii utilizând algoritmul de calcul prevăzut la art. 4 alin. (2) din Legea nr. 341/2004; restituirea, începând cu 1 ianuarie 2012, a indemnizației reparatorii neacordate conform prevederilor Legii nr. 283/2011; restituirea contribuției de asigurări sociale de stat în procent de 5,5% reținute ilegal începând cu data de 1 ianuarie 2012.

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate a autorii acesteia susțin, în esență, că, prin nefolosirea algoritmului de

calcul al indemnizației reparatorii, instituit de art. 4 alin. (2) din Legea nr. 341/2004, au fost prejudiciați și, ca atare, dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale. Astfel, se susține că dispozițiile de lege criticate îi discriminează, prin modul de calcul al indemnizațiilor stabilite de Legea nr. 341/2004, și anume prin raportarea la indemnizația aflată în plată în octombrie 2010, iar nu la câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, așa cum prevede Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2011 privind utilizarea indicatorului de referință câștigul salarial mediu brut, în actele normative din domeniul muncii și protecției sociale.

11. De asemenea, autorii excepției susțin că dispozițiile art. 8 din Legea nr. 283/2011 contravin prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece revoluționarii sunt discriminați în raport cu alte categorii de persoane cărora li s-a restituit în mod real reducerea de 15% din venit. Textele de lege criticate au fost introduse prin nesocotirea principiilor de drept stabilite prin Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. În timp ce absolut toate categoriile prevăzute de Legea nr. 118/2010 au beneficiat în mod real de restabilirea drepturilor salariale și asigurărilor sociale în raport cu nivelul avut anterior diminuării cu 25%, respectiv 15%, persoanele vizate de Legea nr. 341/2004 au beneficiat doar formal de reîntregirea venitului, deoarece, „prin neluarea în considerare a algoritmului de calcul, prevăzut la art. 4 și art. 5 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 341/2004, diminuarea cu 15% a drepturilor revoluționarilor la indemnizația reparatorie și indemnizația lunară, a persistat și persistă.” Discriminarea mai rezultă și din faptul că alte categorii de persoane, precum cadrele militare din armata regală, veteranii de război, deținuții politici și alte persoane persecutate politic beneficiază de indemnizații reparatorii, spre deosebire de revoluționari.

12. Referitor la dispozițiile art. 18 din Legea nr. 283/2011, autorii susțin, în esență, că acestea contravin dispozițiilor art. 22 alin. (1), art. 47 alin. (2) și art. 53 din Constituție, deoarece indemnizația prevăzută de Legea nr. 341/2004, indemnizație care nu se mai acordă potrivit dispozițiilor de lege criticate, a constituit singura sursă de venit și a folosit la garantarea împrumuturilor obținute de la bănci. În continuare, autorii excepției susțin că dispozițiile art. 18 din Legea nr. 283/2011 încalcă prevederile Constituției referitoare la condițiile în care poate fi restrâns exercițiul unor drepturi sau libertăți. Astfel, consideră că nu există nicio justificare pentru neacordarea unor drepturi.

13. De asemenea, autorii excepției susțin că viciile de neconstituționalitate s-au păstrat și prin reglementarea celorlalte norme de lege criticate, prin care s-a prelungit soluția neacordării indemnizației prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 și, de asemenea, s-au plafonat celelalte indemnizații prevăzute de Legea nr. 341/2004, fără a se utiliza algoritmul de calcul prevăzut de lege. Or, prin Decizia nr. 314 din 5 iunie 2014, paragraful 23, Curtea Constituțională a reținut că măsura de suspendare repetată a acestor drepturi, pentru mai mulți ani la rând, ar putea afecta caracterul previzibil al normelor de lege, creând incertitudine cu privire la existența acestor drepturi.

14. În Dosarul nr. 3.273D/2016, autorul excepției susține că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012 și ale Ordonanței Guvernului nr. 29/2013 încalcă principiul bicameralismului, precum și dispozițiile art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, deoarece au fost emise fără să existe o situație extraordinară a cărei reglementare să nu poată fi amânată, și au vizat trecerea silită a unor bunuri în proprietatea publică a statului. De asemenea, consideră că prevederile de lege criticate contravin și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la protecția proprietății private, deoarece indemnizațiile prevăzute de Legea nr. 341/2004 reprezintă un

„*bun*”, precum și art. 2 din aceeași Convenție, referitoare la dreptul la viață. Totodată, se susține că dispozițiile de lege criticate contravin și art. 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În final, se susține că, întrucât nu au respectat normele de tehnică legislativă, dispozițiile de lege criticate contravin și art. 1 alin. (5) din Constituție.

15. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale. **Tribunalul Vaslui — Secția civilă** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, nefiind retrase titlurile pe care persoanele îndreptățite le-au primit, ci doar, în urma procedurii reglementate de dispozițiile actelor normative, se analizează rolul pe care l-au avut și se decide includerea în una dintre categoriile prevăzute la art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014. **Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă** apreciază că dispozițiile de lege criticate nu încalcă normele invocate din Constituție și din actele internaționale invocate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Guvernul** consideră, în esență, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 1.576 din 7 decembrie 2011 și nr. 88 din 28 februarie 2013.

18. **Avocatul Poporului** precizează că își menține punctul de vedere, astfel cum a fost reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 42 din 22 ianuarie 2014, nr. 330 din 12 iunie 2014, nr. 482 din 23 septembrie 2014, nr. 555 din 15 octombrie 2014, nr. 756 din 5 noiembrie 2015, nr. 64 din 16 februarie 2016, nr. 178 din 29 martie 2016 și nr. 398 din 15 iunie 2016, în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente la ședința publică, concluziile scrise depuse la dosare, cererile depuse la Dosarul nr. 3.273D/2016, de către autorul excepției Petre Sandu, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este menționat în actele de sesizare, îl constituie prevederile art. 8 și art. 18 din Legea nr. 283/2011, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013, art. 14 alin. (1) lit. l) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, cap. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 și art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013. În realitate, din susținerile autorilor excepției de neconstituționalitate reiese că aceștia critică următoarele dispoziții:

— art. II art. 8 alin. (1) și art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, introduse prin Legea nr. 283/2011 de aprobare a acesteia, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011, cu următorul conținut: „*Pentru anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează:*”

.....
Art. 8. — (1) În anul 2012, cuantumul drepturilor prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a), b) și d), alin. (4), art. 13 lit. b) și c) și la art. 14 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2011.

.....
Art. 18
În anul 2012, indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu se acordă.”;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 18 mai 2012, prin care, la art. 3 alin. (2), s-a stabilit că, „*Începând cu luna iunie 2012, cuantumul drepturilor prevăzute la art. 14 din Legea nr. 118/2010, cu modificările și completările ulterioare, se majorează cu 2,3% față de cuantumul aflat în plată în luna mai 2012, fără a depăși nivelul în vigoare în luna iunie 2010.*” [Potrivit art. 14 lit. d) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, începând cu luna iulie 2010, indemnizațiile prevăzute de Legea nr. 341/2004 s-au redus cu 15%, iar, prin Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, s-a aprobat recuperarea parțială a acestor diminuări.];

— art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012, cu următorul conținut: „*Prevederile art. 15, 18, 19 și 20 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2013.*”;

— art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 30 august 2013, cu următorul conținut: „*Prevederile art. 18 și 19 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2014.*”;

— art. 14 alin. (1) lit. l) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, cu următorul conținut: „*În anul 2014 se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna decembrie 2013 următoarele drepturi: [...]*

l) indemnizațiile prevăzute de Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare.”;

— art. IV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 969 din 30 decembrie 2014, cu următorul conținut: „*În anul 2015 se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna decembrie 2014 indemnizațiile prevăzute de Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare.*”;

— art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015, cu următorul conținut: „*În anul 2016, indemnizațiile stabilite în baza Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, se acordă în cuantumul convenit sau aflat în plată în luna decembrie 2015.*”

22. Curtea reține că, ulterior sesizării sale, dispozițiile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 și art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea a stabilit că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Astfel, deși nu mai sunt în vigoare, dispozițiile criticate își produc în continuare efectele juridice, deoarece obiectul principal al cauzelor în cadrul cărora a fost invocată excepția de neconstituționalitate îl reprezintă solicitarea de reintroducere în plată, începând cu 1 ianuarie 2012, a indemnizației prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004.

23. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării legilor, a Constituției și a supremației sale, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 22 alin. (1) privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență, precum și la cele ale art. 17, privind dreptul de proprietate, din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, art. 2, privind dreptul la viață, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 din Protocolul nr. 1 la această convenție, privind protecția proprietății private.

24. Înainte de a proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține — referitor la cererile de modificare și de completare a excepției de neconstituționalitate, depuse la Dosarul nr. 3.273D/2016 de către autorul excepției Petre Sandu — că aceste cereri nu pot fi primite, deoarece, potrivit jurisprudenței sale constante și potrivit art. 29 din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a Curții îl reprezintă încheierea instanței judecătorești, iar litigiul constituțional se desfășoară numai în limitele determinate prin încheierea de sesizare, fără ca acestea să poată fi modificate de vreuna dintre părți. Prin urmare, nu poate fi primită cererea prin care se modifică și se completează excepția de neconstituționalitate, ulterior încheierii de sesizare, direct în fața Curții Constituționale (a se vedea în același sens, de exemplu, Decizia nr. 1.054 din 11 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 31 ianuarie 2013). Așa fiind, Curtea se va pronunța asupra excepției de neconstituționalitate, astfel cum aceasta a fost formulată în fața instanței de judecată.

25. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorii acesteia critică, în esență, pe de-o parte, dispozițiile privind cărora, între anii 2012 și 2014, nu s-au acordat indemnizațiile reparatorii prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004, iar, pe de altă parte, critică dispozițiile privind cărora celelalte indemnizații, prevăzute de aceeași lege, s-au plafonat la nivelul lunii decembrie 2011. Totodată, este de observat că, potrivit art. 14 lit. d) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, începând cu luna iulie 2010, indemnizațiile prevăzute de Legea nr. 341/2004 s-au redus cu 15%. Ulterior, prin art. 10 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, începând cu 1 ianuarie 2011, aceste indemnizații s-au majorat cu 15% față de luna octombrie 2010, iar, prin art. 3 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 19/2012, începând cu luna iunie 2012, cuantumurile acestora s-au majorat cu 2,3% față de cuantumul aflat în plată în luna mai 2012, fără a depăși nivelul în vigoare în luna iunie 2010.

26. Cu privire la dispozițiile art. II art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, Curtea s-a mai pronunțat prin numeroase decizii, spre exemplu, prin Decizia nr. 482 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 20 noiembrie 2014, prin Decizia nr. 419 din 28 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 3 august 2015, Decizia nr. 508 din 30 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 14 august 2015, sau Decizia nr. 770 din 28 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 20 februarie 2018, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a acestora.

27. Prin Decizia nr. 482 din 23 septembrie 2014, paragraful 23, Curtea a reținut că autorii excepției se referă la indemnizația prevăzută de art. 5 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 341/2004, și anume la indemnizația lunară acordată la pensia pentru limită de vârstă, indemnizație care se acordă pe lângă indemnizația reparatorie lunară prevăzută de art. 4 alin. (4) — a cărei plată nu se acordă. Textul de lege criticat — art. II art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, introdus prin Legea nr. 283/2011 — stabilea că, în anul 2012, aceste indemnizații se mențineau la același nivel cu cel din luna decembrie 2011, autorii excepției fiind nemulțumiți de modul de calcul al acestora, și anume de raportarea la indemnizația aflată în plată în decembrie 2011, iar nu la câștigul salarial mediu brut, utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, așa cum prevedea Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2011 privind utilizarea indicatorului de referință câștigul salarial mediu brut în actele normative din domeniul muncii și protecției sociale. Curtea a reținut că, în această materie, Înalta Curte de Casație și Justiție a pronunțat Decizia nr. 22 din

18 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 16 decembrie 2013, prin care a admis recursurile în interesul legii declarate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și de Avocatul Poporului, și a stabilit — în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 4 alin. (4) și art. 5 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 — că indemnizațiile lunare reparatorii și indemnizațiile lunare prevăzute de Legea nr. 341/2004 se calculează, în anul 2011, prin aplicarea coeficientului de 15% asupra cuantumului indemnizației aflat în plată în luna octombrie 2010.

28. Curtea nu a reținut nici încălcarea art. 16 din Constituție, privind egalitatea în fața legii, reținând că nu există discriminare între beneficiarii Legii nr. 341/2004 și „celelalte categorii sociale, plătite din bugetul asigurărilor sociale de stat”, deoarece aceștia nu se află în situații juridice similare. Aceste indemnizații au un caracter reparatoriu, iar legiuitorul are deplina competență de a stabili condițiile și criteriile de acordare, în temeiul art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală.

29. Curtea a reținut că prevederile art. 22 alin. (1) privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică din Constituție nu au incidență în cauzele având un obiect similar prezentei cauze, întrucât conținutul normativ al dispozițiilor criticate nu se referă la protecția și apărarea acestor valori constituționale.

30. Referitor la pretinsa încălcare a art. 47 din Constituție, privind nivelul de trai, Curtea a observat că prevederile legale criticate nu pot fi privite ca aducând atingere dreptului constituțional la un nivel de trai decent, prin diminuarea unei măsuri de asistență socială — astfel cum califică autorii indemnizația, ci mai degrabă ca instituind un set de măsuri de adaptare la condițiile economico-sociale existente. Legiuitorul este chemat să instituie un ansamblu de măsuri prin care statul să asigure protejarea și îmbunătățirea calității vieții cetățenilor, atât prin reglementarea unor drepturi fundamentale, precum dreptul la securitate socială, dreptul la muncă — condiție principală pentru un trai decent —, dreptul la o salarizare echitabilă, dreptul la protecția sănătății și altele asemenea, dar și prin drepturi care nu au o consacrare constituțională și care tind către același obiectiv. În același spirit, Constituția consacră, în art. 1 alin. (3), caracterul de stat social al României, obligând statul, prin dispozițiile art. 135 alin. (2) lit. f), să creeze condițiile necesare pentru creșterea calității vieții, iar prin art. 41 alin. (2) și art. 47 alin. (2) prevede dreptul salariaților, respectiv al cetățenilor, și la alte măsuri de protecție socială și de asistență socială decât cele nominalizate expres în Legea fundamentală, măsuri stabilite prin lege. Caracteristic tuturor acestor drepturi ale cetățenilor și obligații corelative ale statului este faptul că, în măsura în care nu sunt nominalizate expres de Constituție, legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 16 ianuarie 2012).

31. În ceea ce privește dispozițiile de lege criticate, ce vizează limitarea ori chiar neacordarea în anul 2012 unor drepturi care nu sunt consacrate la nivel constituțional, neavând în consecință un caracter fundamental, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, precizată, că dispozițiile art. 53 din Constituție nu sunt incidente, acestea având în vedere doar restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale. Totodată, Curtea a constatat că, deși temeiul moral al acordării acestor beneficii, izvorât din sentimentul de recunoștință pentru cei care, prin jertfa și contribuția proprie, au

condus la căderea regimului comunist și la instaurarea democrației, este incontestabil, acesta nu constituie totuși, potrivit Constituției, o obligație de reglementare a statului în acest sens, neputându-se vorbi astfel de existența unui drept fundamental la obținerea unor indemnizații în virtutea calității de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite în cadrul Revoluției Române din Decembrie 1989.

32. Cu privire la dispozițiile art. IV alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 și ale art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, care prevăd că, în anul 2015 și 2016, indemnizațiile stabilite în baza Legii nr. 341/2004 se acordă în cuantumul convenit sau aflat în plată în luna decembrie 2014, Curtea reține aceleași considerente care conduc la netemeinicia excepției de neconstituționalitate a acestora.

33. Cât privește dispozițiile de lege potrivit cărora, între anii 2012—2014, nu s-a acordat plata indemnizațiilor prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004, acestea au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, fiind analizate aceleași critici ca și cele invocate în prezenta cauză. Spre exemplu, prin Decizia nr. 88 din 28 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 28 martie 2013, prin Decizia nr. 373 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 25 noiembrie 2013, prin Decizia nr. 42 din 22 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 25 martie 2014, și prin Decizia nr. 314 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 21 iulie 2014, prin Decizia nr. 721 din 9 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 10 din 7 ianuarie 2015, sau prin Decizia nr. 770 din 28 noiembrie 2017, paragraful 25, a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a acestora. Curtea a constatat că dreptul la indemnizație reparatorie nu reprezintă un drept fundamental, astfel că „legiuitorul are libera apreciere asupra instituirii unor astfel de beneficii, precum și a stabilirii condițiilor și criteriilor de acordare.” De asemenea, Curtea a reținut că persoanele încadrate în ipoteza art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 se află într-o situație obiectiv diferită față de celelalte persoane care continuă să beneficieze de indemnizația reparatorie prevăzută de aceeași lege, astfel că instituirea unui tratament juridic diferit nu poate primi semnificația încălcării principiului egalității în drepturi a cetățenilor.

34. Referitor la încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 44, Curtea a reținut prin Decizia nr. 88 din 28 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 28 martie 2013, că, deși indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 constituie un „*bun*”, în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reglementarea legală criticată prevede doar suspendarea plății acestor indemnizații, măsură cu aplicare limitată în timp, fără a afecta însă substanța dreptului. În acest sens este și Decizia nr. 1.087 din 14 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 25 noiembrie 2008, prin care Curtea observa că, prin dispozițiile art. 4 din Legea nr. 341/2004, legiuitorul a prevăzut modul de calcul al indemnizației lunare reparatorii pentru persoanele care au obținut titlul de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite. Așadar, fiind vorba despre indemnizații cu caracter reparatoriu, legiuitorul are deplina competență de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestora, în temeiul art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală.

35. Prin Decizia nr. 88 din 28 februarie 2013, Curtea a reținut că, de altfel, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, prin Hotărârea din 12 mai 2009, pronunțată în Cauza *Ernewein și alții împotriva Germaniei*, și prin Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Klaus și Iouri Kiladze împotriva Georgiei*, că dispozițiile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu impun statelor membre

nicio obligație specifică de a repara nedreptățile sau daunele cauzate de predecesorii lor.

36. În Decizia nr. 314 din 5 iunie 2014, precitată, Curtea a precizat că măsura suspendării anuale a plății drepturilor prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004, măsură adoptată deja pentru trei ani consecutivi, 2012, 2013 și 2014, nu poate fi repetată *sine die*, caz în care ar putea afecta proporționalitatea acesteia. Totodată, Curtea a reținut că, începând cu luna ianuarie 2015, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014 și Ordonanței Guvernului nr. 1/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 19 ianuarie 2015, s-au modificat prevederile art. 3 și art. 4 din Legea nr. 341/2004, care stabileau categoriile de titluri ce se pot acorda luptătorilor pentru victoria Revoluției din Decembrie 1989 și drepturile corespondente deținerii acestor titluri (introducându-se un nou titlu, Luptător cu Rol Determinant), iar noul conținut normativ al art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 prevede acordarea unei indemnizații de grațitudine lunară, începând cu anul 2015 (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 173 din 19 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, 355 din 22 mai 2015, paragraful 27).

37. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

38. Referitor la critica de neconstituționalitate extrinsecă, invocată de autorul excepției în Dosarul nr. 3.273D/2016, raportată la art. 115 alin. (4) din Constituție, Curtea s-a mai pronunțat, prin Decizia nr. 554 din 17 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 7 februarie 2014, constatând că, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012, se arată că aceasta a fost adoptată avându-se în vedere încetarea aplicabilității, la data de 31 decembrie 2012, a măsurilor financiare în domeniul bugetar, instituite prin Legea nr. 283/2011, și faptul că exista riscul ca, la 1 ianuarie 2013, să nu existe politici fiscale și bugetare asumate prin programul de guvernare de către noul Guvern investit în urma alegerilor parlamentare din data de 9 decembrie 2012. Or, neadoptarea acestor măsuri și pentru anul 2013 ar fi determinat afectarea semnificativă a sustenabilității finanțelor publice, generând un impact suplimentar asupra cheltuielilor bugetare și, respectiv, asupra deficitului bugetar de 6,8% din produsul intern brut. Totodată, prin Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, Curtea a reliefat necesitatea creării unui echilibru între interesele generale ale societății și interesele particulare ale persoanelor, sens în care este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că „un stat contractant, mai ales atunci când elaborează și pune în practică o politică în materie fiscală, se bucură de o marjă largă de apreciere”, cu condiția existenței unui „just echilibru” între cerințele interesului general și imperatiile apărării drepturilor fundamentale ale omului (Hotărârea din 23 februarie 2006, pronunțată în Cauza *Stere și alții împotriva României*, paragraful 50). Având în vedere cele prezentate în expunerea de motive, precum și faptul că legiuitorul trebuie să dispună, la punerea în aplicare a politicilor sale, mai ales a celor sociale și economice, de o marjă de apreciere, pentru a se pronunța atât asupra existenței unei probleme de interes public, care necesită un act normativ, cât și asupra alegerii modalităților de aplicare a acestuia (Hotărârea din 4 septembrie 2012, pronunțată în Cauza *Dumitru Daniel Dumitru și alții împotriva României*, paragraful 49), critica de neconstituționalitate raportată la art. 115 alin. (4) din Constituție este neîntemeiată (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 173 din 19 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, 355 din 22 mai 2015, paragraful 19).

39. Referitor la critica invocată de autorul excepției în Dosarul nr. 3.273D/2016, privind încălcarea art. 115 alin. (6) din Constituție, se constată că și aceasta este neîntemeiată, deoarece dispozițiile criticate — prin care s-a prelungit măsura neplății indemnizațiilor lunare reparatorii prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 și în perioada 2012—2014, și prin care s-a menținut cuantumul indemnizațiilor prevăzute de Legea nr. 341/2004 la nivelul din decembrie 2011 — nu vizează măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică.

40. Cu privire la critica aceluiași autor, referitoare la încălcarea principiului bicameralismului, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012 și a Ordonanței Guvernului nr. 29/2013, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită, deoarece acest principiu constituțional are în vedere adoptarea unei legi de către Parlament, or, autorul excepției critică dispoziții cuprinse în ordonanțe ale Guvernului.

41. Cu privire la criticile de neconstituționalitate raportate la dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea constată că nici acestea nu pot fi reținute, pentru aceleași argumente precum

cele prezentate mai sus. De asemenea, nu se poate constata încălcarea normelor de tehnică legislativă în cazul prevederilor de lege criticate.

42. Referitor la dispozițiile art. 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, Curtea constată că, potrivit jurisprudenței sale, aceste din urmă dispoziții sunt, de principiu, aplicabile în controlul de constituționalitate, în măsura în care asigură, garantează și dezvoltă prevederile constituționale în materia drepturilor fundamentale, cu alte cuvinte, în măsura în care nivelul lor de protecție este cel puțin la nivelul normelor constituționale în domeniul drepturilor omului (Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 24 noiembrie 2010). Or, prevederile invocate de autorii excepției din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene se referă la dreptul de proprietate, iar considerentele reținute mai sus analizează aceste aspecte, referitoare la protecția proprietății private (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 244 din 29 aprilie 2014, paragraful 52).

43. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Petre Dina, Ion Pietreanu, Aristide Stavăr, Teodor Jucan, Gheorghe Susanu, Ioan Chiper, Elena Corneanu, Stelian Bidescu, Vasile Milea, Marin Pietreanu, Ionel Ștefan, Constantin Vlad, Axinte Mihai Prislopan, Pavel Bălăuță, Petrișor Ceserean și Oprea Mustățâ în Dosarul nr. 11.121/3/2016 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Marius Roman, Peter Căpățână, Tudor Dumitru, Nicolae Gojnete, Dumitru Gheorghe, Gheorghe Purcea, Ioan Angheliniș, Dumitru Șerban, Marin Alexandru Teodorescu, Ilie Grigore, Benone Raicu, Vasile Gagi, Gheorghe Ioniță, Ștefan Rotaru, Dumitru Antohe, Adrian Diaconu, Lucian Mihai Onofrei, Sandu Dinu, Vasile Vîrvea și Macarie Pop, în Dosarul nr. 13.157/3/2016 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Ion Svârlefus, în Dosarul nr. 1.297/89/2016 al Tribunalului Vaslui — Secția civilă, de Ion Cutăr, Nicolae Savu, Ion Marinescu, Petru Ținteanu, Sigismund Marian Stoica, Otelia Ganea, Ștefan Bursuc, Pantilimon Anisii, Ianuși Bacoii, Ion Ștefan, Gheorghe Georgescu, Marian Viorel Tudor, Jan Șerban, Mihail Lineschi, Constantin Manea, în Dosarul nr. 7.737/3/2016 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Ion Parpală, Nicolae Cotoi, Nicolae Ganciu, Alexandru Pârvulescu, Mircea Marin, Petre Tănase, Traian Mănăilă, Radu Vicențiu Cimpoescu, Mihai Ghiță, Florian Călin, Florea Ciucan, Marin Crețu, Cătălin Penescu, Iulian Ungureanu în Dosarul nr. 14.305/3/2016 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Niculae Nițu, Maria Nițu, Maria Brebenel, Constantin Vlăsceanu, Mihaela Crețu, Elena Calonfirescu, Claudia Calonfirescu și Gabriela Monoreanu în Dosarul nr. 1.395/3/2016 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și de Sandu Petre în Dosarul nr. 1.329/109/2014* al Curții de Apel Pitești — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. II art. 8 alin. (1) și art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, ale art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare, art. 14 alin. (1) lit. l) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, art. IV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004 și ale art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalul Vaslui — Secția civilă și Curții de Apel Pitești — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 martie 2018.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 273

din 24 aprilie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrul de sindicat Elena Tudor, în Dosarul nr. 38.866/3/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.545D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, din București, a depus la dosar note scrise, prin care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 2.551D/2017, nr. 2.552D/2017, nr. 2.553D/2017, nr. 2.558D/2017, nr. 2.559D/2017, nr. 2.560D/2017, nr. 2.561D/2017, nr. 2.573D/2017, nr. 2.579D/2017, nr. 2.580D/2017, nr. 2.592D/2017, nr. 2.649D/2017, nr. 2.663D/2017, nr. 2.664D/2017, nr. 2.665D/2017, nr. 2.666D/2017, nr. 2.668D/2017, nr. 2.728D/2017, nr. 2.729D/2017, nr. 2.730D/2017, nr. 2.731D/2017, nr. 2.745D/2017, nr. 2.761D/2017, nr. 2.763D/2017, nr. 2.764D/2017, nr. 2.783D/2017, nr. 2.784D/2017, nr. 2.785D/2017, nr. 2.790D/2017, nr. 2.791D/2017, nr. 2.818D/2017, nr. 2.819D/2017, nr. 2.867D/2017, nr. 2.868D/2017, nr. 2.869D/2017, nr. 2.870D/2017, nr. 2.871D/2017, nr. 2.872D/2017, nr. 2.873D/2017, nr. 2.888D/2017, nr. 2.889D/2017, nr. 2.890D/2017, nr. 2.934D/2017, nr. 2.987D/2017 și nr. 2.988D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, respectiv, excepția de neconstituționalitate a prevederilor sintagmei „fără a depăși nivelul în vigoare în luna iunie 2010”, cuprinsă în art. 4 din același act normativ, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrii de sindicat Diana Ileana Nițu ș.a., în dosarele nr. 38.837/3/2016, nr. 38.860/3/2016, nr. 38.918/3/2016, nr. 38.835/3/2016, nr. 38.855/3/2016, nr. 38.862/3/2016, nr. 38.920/3/2016, nr. 38.873/3/2016, nr. 38.792/3/2016, nr. 38.861/3/2016, nr. 38.793/3/2016, nr. 38.856/3/2016, nr. 38.772/3/2016, nr. 38.909/3/2016, nr. 38.902/3/2016, nr. 38.808/3/2016, nr. 38.891/3/2016, nr. 38.782/3/2016, nr. 38.801/3/2016, nr. 38.819/3/2016, nr. 38.921/3/2016, nr. 38.804/3/2016, nr. 38.888/3/2016, nr. 38.777/3/2016, nr. 38.816/3/2016,

nr. 38.788/3/2016, nr. 38.890/3/2016, nr. 38.899/3/2016, nr. 38.880/3/2016, nr. 38.896/3/CAF/2016, nr. 38.917/3/2016, nr. 38.925/3/2016, nr. 38.774/3/2016, nr. 38.799/3/2016, nr. 38.817/3/2016, nr. 38.867/3/2016, nr. 38.876/3/2016, nr. 38.904/3/2016, nr. 38.912/3/2016, nr. 38.800/3/2016, nr. 38.841/3/2016, nr. 38.868/3/2016, nr. 38.919/3/2016, nr. 38.893/3/2016, și, respectiv, nr. 38.823/3/2016 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 2.551D/2017, nr. 2.552D/2017, nr. 2.553D/2017, nr. 2.558D/2017, nr. 2.559D/2017, nr. 2.560D/2017, nr. 2.561D/2017, nr. 2.573D/2017, nr. 2.579D/2017, nr. 2.580D/2017, nr. 2.592D/2017, nr. 2.649D/2017, nr. 2.663D/2017, nr. 2.664D/2017, nr. 2.665D/2017, nr. 2.666D/2017, nr. 2.668D/2017, nr. 2.728D/2017, nr. 2.729D/2017, nr. 2.730D/2017, nr. 2.731D/2017, nr. 2.745D/2017, nr. 2.761D/2017, nr. 2.763D/2017, nr. 2.764D/2017, nr. 2.783D/2017, nr. 2.784D/2017, nr. 2.785D/2017, nr. 2.790D/2017, nr. 2.791D/2017, nr. 2.818D/2017, nr. 2.819D/2017, nr. 2.867D/2017, nr. 2.868D/2017, nr. 2.869D/2017, nr. 2.870D/2017, nr. 2.871D/2017, nr. 2.872D/2017, nr. 2.873D/2017, nr. 2.888D/2017, nr. 2.889D/2017, nr. 2.890D/2017, nr. 2.934D/2017, nr. 2.987D/2017 și, respectiv, nr. 2.988D/2017.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele anterior menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 2.551D/2017, nr. 2.552D/2017, nr. 2.553D/2017, nr. 2.558D/2017, nr. 2.559D/2017, nr. 2.560D/2017, nr. 2.561D/2017, nr. 2.573D/2017, nr. 2.579D/2017, nr. 2.580D/2017, nr. 2.592D/2017, nr. 2.649D/2017, nr. 2.663D/2017, nr. 2.664D/2017, nr. 2.665D/2017, nr. 2.666D/2017, nr. 2.668D/2017, nr. 2.728D/2017, nr. 2.729D/2017, nr. 2.730D/2017, nr. 2.731D/2017, nr. 2.745D/2017, nr. 2.761D/2017, nr. 2.763D/2017, nr. 2.764D/2017, nr. 2.783D/2017, nr. 2.784D/2017, nr. 2.785D/2017, nr. 2.790D/2017, nr. 2.791D/2017, nr. 2.818D/2017, nr. 2.819D/2017, nr. 2.867D/2017, nr. 2.868D/2017, nr. 2.869D/2017, nr. 2.870D/2017, nr. 2.871D/2017, nr. 2.872D/2017, nr. 2.873D/2017, nr. 2.888D/2017, nr. 2.889D/2017, nr. 2.890D/2017, nr. 2.934D/2017, nr. 2.987D/2017 și nr. 2.988D/2017 la Dosarul nr. 2.545D/2017. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 pentru organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.551D/2017, nr. 2.552D/2017, nr. 2.553D/2017, nr. 2.558D/2017, nr. 2.559D/2017, nr. 2.560D/2017, nr. 2.561D/2017, nr. 2.573D/2017, nr. 2.579D/2017, nr. 2.580D/2017, nr. 2.592D/2017, nr. 2.649D/2017, nr. 2.663D/2017, nr. 2.664D/2017, nr. 2.665D/2017, nr. 2.666D/2017, nr. 2.668D/2017, nr. 2.728D/2017, nr. 2.729D/2017, nr. 2.730D/2017, nr. 2.731D/2017, nr. 2.745D/2017, nr. 2.761D/2017, nr. 2.763D/2017, nr. 2.764D/2017, nr. 2.783D/2017, nr. 2.784D/2017, nr. 2.785D/2017, nr. 2.790D/2017, nr. 2.791D/2017, nr. 2.818D/2017, nr. 2.819D/2017, nr. 2.867D/2017, nr. 2.868D/2017, nr. 2.869D/2017, nr. 2.870D/2017, nr. 2.871D/2017, nr. 2.872D/2017, nr. 2.873D/2017, nr. 2.888D/2017, nr. 2.889D/2017, nr. 2.890D/2017, nr. 2.934D/2017, nr. 2.987D/2017 și, respectiv, nr. 2.988D/2017 la Dosarul nr. 2.545D/2017, care este primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 327 din 9 mai 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Decizia nr. 3.457 din 18 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.866/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale.**

8. Prin Decizia civilă nr. 3.481 din 20 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.837/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale în ceea ce privește sintagma „fără a depăși nivelul în vigoare în luna iunie 2010”.**

9. Prin Decizia civilă nr. 3.206 din 6 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.860/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale în ceea ce privește sintagma „fără a depăși nivelul în vigoare în luna iunie 2010”.**

10. Prin Decizia civilă nr. 3.484 din 20 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.918/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale în ceea ce privește sintagma „fără a depăși nivelul în vigoare în luna iunie 2010”.**

11. Prin Decizia civilă nr. 3.480 din 20 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.835/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale în ceea ce privește sintagma „fără a depăși nivelul în vigoare în luna iunie 2010”.**

12. Prin Decizia civilă nr. 3.482 din 20 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.855/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale în ceea ce privește sintagma „fără a depăși nivelul în vigoare în luna iunie 2010”.**

13. Prin Decizia civilă nr. 3.483 din 20 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.862/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale în ceea ce privește sintagma „fără a depăși nivelul în vigoare în luna iunie 2010”.

14. Prin Decizia civilă nr. 3.485 din 20 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.920/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale în ceea ce privește sintagma „fără a depăși nivelul în vigoare în luna iunie 2010”.**

15. Prin Decizia civilă nr. 3.207 din 6 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.873/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale în ceea ce privește sintagma „fără a depăși nivelul în vigoare în luna iunie 2010”.**

16. Prin Încheierea din 27 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.792/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale.**

17. Prin Încheierea din 27 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.861/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale.**

18. Prin Decizia civilă nr. 3.435 din 18 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.793/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale.**

19. Prin Decizia civilă nr. 3.592 din 25 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.856/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale în ceea ce privește sintagma „fără a depăși nivelul în vigoare în luna iunie 2010”.**

20. Prin Decizia civilă nr. 3.263 din 7 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.772/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale.**

21. Prin Decizia civilă nr. 3.266 din 7 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.909/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de**

fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale în ceea ce privește sintagma „*fără a depăși nivelul în vigoare în luna iunie 2010*”.

40. Prin Decizia civilă nr. 3.811 din 5 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.774/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale în ceea ce privește sintagma „*fără a depăși nivelul în vigoare în luna iunie 2010*”.**

41. Prin Decizia civilă nr. 3.812 din 5 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.799/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale în ceea ce privește sintagma „*fără a depăși nivelul în vigoare în luna iunie 2010*”.**

42. Prin Decizia civilă nr. 3.813 din 5 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.817/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale în ceea ce privește sintagma „*fără a depăși nivelul în vigoare în luna iunie 2010*”.**

43. Prin Decizia civilă nr. 3.814 din 5 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.867/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale în ceea ce privește sintagma „*fără a depăși nivelul în vigoare în luna iunie 2010*”.**

44. Prin Decizia civilă nr. 3.137 din 18 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.876/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale.**

45. Prin Decizia civilă nr. 3.815 din 5 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.904/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale în ceea ce privește sintagma „*fără a depăși nivelul în vigoare în luna iunie 2010*”.**

46. Prin Decizia civilă nr. 3.893 din 9 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.912/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale.**

47. Prin Decizia civilă nr. 4.147 din 19 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.800/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale.**

48. Prin Decizia civilă nr. 4.148 din 19 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.841/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale.**

49. Prin Decizia civilă nr. 4.149 din 19 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.868/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale.**

50. Prin Decizia civilă nr. 5.045 din 27 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.919/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale.**

51. Prin Decizia civilă nr. 4.229 din 23 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.893/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale în ceea ce privește sintagma „*fără a depăși nivelul în vigoare în luna iunie 2010*”.**

52. Prin Decizia civilă nr. 3.456 din 18 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.823/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale.**

53. Excepția a fost invocată într-o cauză având ca obiect soluționarea acțiunii privind obligarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră la calcularea, alocarea și plata unor diferențe bănești reprezentând actualizarea normei de hrană.

54. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dreptul la alocația pentru hrană a fost restrâns în perioada 2013—2015, perioadă pentru care se pretinde acest drept de natură salarială, prin plafonarea cuantumului valoric al alocației pentru hrană la nivelul în vigoare în luna iunie 2010. În acest sens, se arată că, potrivit art. 28 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, ale anexei la Hotărârea Guvernului nr. 65/2003 privind stabilirea drepturilor de hrană, în timp de pace, ale personalului aparținând structurilor Ministerului de Interne, căruia i se aplică Statutul polițistului, dar și ale Ordinului Ministerului Administrației și Internelor nr. S/310/2009 privind hrănirea efectivelor Ministerului Administrației și Internelor în timp de pace, pentru personalul căruia i se aplică Statutul polițistului și care îndeplinește misiuni cu pericol deosebit, care execută, conduce sau coordonează misiuni operative ori contribuie la realizarea acestora se acordă un drept de hrană care să asigure 5010 calorii, zilnic, fiecărui individ. Prin

art. 6 din acest din urmă act normativ s-a prevăzut că, atunci când dreptul la hrană nu se acordă gratuit sub formă de alimente sau hrană preparată, va fi acordată, în schimb, valoarea financiară neimpozabilă a normei de hrană. Se mai arată că, prin Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, dreptul la hrană a fost redus temporar, cu 25%, revenindu-se apoi, prin acte normative succesive, la nivelul în vigoare în luna iunie 2010, dar fără ca suma să fie actualizată, astfel că rezultă o diminuare a normei de hrană, valoarea acordată neasigurând cele 5010 calorii necesare.

55. Se mai susține că, deși prin ordine succesive ale ministrului apărării naționale a fost actualizată valoarea normelor de hrană în funcție de indicii prețurilor de consum, rezultând o sumă de 27 lei/zi, instituțiile bugetare nu au aplicat această actualizare, valoarea normei de hrană fiind plafonată, în temeiul textului de lege criticat, la valoarea de 24 lei/zi. Se susține că, în acest mod, este încălcat caracterul temporar al restrângerii exercițiului unor drepturi sau libertăți, prevăzut de art. 53 din Constituție.

56. Se mai arată că prin neacordarea normei de hrană la valoarea actualizată cu indicii prețurilor de consum se ajunge la o discriminare între personalul instituțiilor publice, care primește hrana în natură, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 26/1994 privind drepturile de hrană, în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, republicată, și care beneficiază în acest fel de respectarea plafonului caloric zilnic, pe de o parte, și personalul care beneficiază pentru hrănire de o alocație financiară neimpozabilă, pe de altă parte, întrucât cuantumul alocației pentru hrană nu mai acoperă necesarul zilnic de 5010 calorii prevăzut în norma de hrană nr. 6, cuprinsă în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 65/2003.

57. Se mai susține că prin neacordarea unui drept prevăzut de lege la un nivel actualizat cu indicii prețurilor de consum, se ajunge la situația în care un drept patrimonial recunoscut de lege este vidat de o parte din substanța sa. Or, un asemenea drept nu poate înceta decât prin abrogarea temeiului legal care l-a instituit, abrogare care nu s-a produs. Pe de altă parte, cu privire la măsurile de reducere a salariilor și a altor drepturi de natură salarială, se arată că, în jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010), s-a statuat că asemenea măsuri nu pot avea decât un caracter temporar.

58. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

59. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

60. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

61. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale, arătând că își menține punctul de vedere exprimat în deciziile Curții Constituționale nr. 708 din 29 noiembrie 2016, nr. 266 din 27 aprilie 2017 sau nr. 327 din 9 mai 2017.

62. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

63. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

64. Obiectul excepției de neconstituționalitate, potrivit actelor de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 18 mai 2012, respectiv prevederile sintagmei „fără a depăși nivelul în vigoare în luna iunie 2010”, cuprinsă în art. 4 din același act normativ. Analizând motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că obiect al excepției îl reprezintă dispozițiile art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, care au următoarea redactare: „*Cuquantumul drepturilor prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 118/2010, cu modificările și completările ulterioare, se majorează potrivit art. 1 alin. (1), fără a depăși nivelul în vigoare în luna iunie 2010.*” Potrivit art. 1 alin. (1) din același act normativ, „(1) *Cuquantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează în două etape, astfel:*

a) cu 8%, începând cu data de 1 iunie 2012, față de nivelul acordat pentru luna mai 2012;

b) cu 7,4%, începând cu data de 1 decembrie 2012, față de nivelul acordat pentru luna noiembrie 2012.”

65. De asemenea, textul de lege criticat face referire la prevederile art. 2 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, potrivit căror: „(1) *Se reduc cu 25% următoarele drepturi de natură salarială de care beneficiază personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice, indiferent de modul de finanțare al acestora: (...) d) cuantumul compensației bănești, respectiv al alocației valorice pentru drepturile de hrană și, respectiv, valoarea financiară anuală a normelor de echipare, precum și valoarea financiară a drepturilor de echipament;*”

66. Potrivit prevederilor art. 44 pct. 26 din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, prevederile legale criticate au fost abrogate. Astfel, având în vedere că sesizarea Curții Constituționale, în prezenta cauză, a fost dispusă la date ulterioare datei la care dispozițiile de lege criticate și-au încetat aplicarea, Curtea reține că sunt incidente cele statuate de Curte prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, în sensul că „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.” Ca atare, Curtea urmează să analizeze constituționalitatea dispozițiilor de lege criticate, care continuă să își producă efectele în cauzele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate.

67. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 41

alin. (2) referitor la dreptul salariaților la măsuri de protecție socială și în art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*.

68. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile legale criticate au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 708 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 20 martie 2017, Curtea s-a pronunțat asupra unor critici de neconstituționalitate similare și a statuat că alocația pentru hrană reprezintă unul dintre drepturile acordate polițiștilor în virtutea specificului activității pe care o desfășoară, în temeiul art. 28 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, care consacră dreptul polițiștilor la alocație de hrană zilnică, alături de alte drepturi, precum dreptul la uniformă, echipament specific, asistență medicală și psihologică, proteze, precum și medicamente gratuite. În temeiul dispozițiilor art. 2 alin. (1) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/1994, acordarea dreptului de hrană se face, de regulă, în natură, în limita unor plafoane calorice diferențiate pe categorii, care constituie norme de hrană zilnice, dar se poate face și pe bază de alocație valorică.

69. Potrivit anexei la Hotărârea Guvernului nr. 65/2003 privind stabilirea drepturilor de hrană, în timp de pace, ale personalului aparținând structurilor Ministerului de Interne, căruia i se aplică Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 7 februarie 2003, și Ordinului ministrului administrației și internelor nr. S/310/2009, pentru personalul căruia i se aplică Statutul polițistului și care îndeplinește misiuni cu pericol deosebit, care execută, conduce sau coordonează misiuni operative ori contribuie la realizarea acestora, nepublicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, se acordă un drept de hrană care să asigure 5010 calorii, zilnic, fiecărui individ, iar atunci când dreptul de hrană nu se acordă gratuit sub formă de alimente sau hrană preparată, va fi acordată în schimb valoarea financiară neimpozabilă a normei de hrană. Prin dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, dreptul de hrană a fost redus temporar, cu 25% din cuantumul aflat în plată la data intrării în vigoare a legii.

70. În prezenta cauză, autorii excepției de neconstituționalitate critică, în esență, faptul că revenirea alocației pentru hrană la cuantumul avut anterior reducerii cu 25% a acestui drept, prin dispozițiile Legii nr. 118/2010, s-a realizat fără actualizarea acestei sume, astfel încât diminuarea, în acest mod, a cuantumului alocației pentru hrană este contrară dispozițiilor art. 16 alin. (1), art. 41 alin. (2) și ale art. 53 din Constituție.

71. În legătură cu invocarea încălcării dreptului constituțional la măsuri de protecție socială, cuprins în art. 41 alin. (2) din Constituție, prin Decizia nr. 708 din 29 noiembrie 2016, anterior citată, Curtea, invocând jurisprudența sa anterioară cu privire la conținutul acestui drept constituțional (Decizia nr. 64 din 24 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 28 aprilie 2015), a statuat că dreptul la alocația de hrană acordat polițiștilor este o măsură de protecție socială a acestei categorii profesionale, care face parte dintre acele măsuri cu caracter preventiv ori de remediu prin care se urmărește păstrarea integrității fizice și psihice a polițiștilor. Curtea a observat că alocația de hrană nu face obiectul unei consacrarți exprese prin documentele internaționale pe care legiuitorul le-a avut în vedere atunci când a reglementat Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, între care se numără Recomandarea Rec (2001)10 a Comitetului Miniștrilor Statelor Membre privind Codul european de etică al poliției, Declarația asupra poliției adoptată prin Rezoluția nr. 690 din 1979 de Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei sau Pactul

internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale.

72. Analizând dacă dreptul la alocație pentru hrană are un impact economico-social deosebit, care să permită constituționalizarea sa, Curtea a reținut că, pentru a avea un caracter de drept fundamental, o măsură de protecție socială trebuie să asigure în mod esențial exercitarea dreptului la muncă în condiții de legalitate și echitate, respectarea drepturilor salariaților și, totodată, să intervină cu acele reglementări care sunt de natură să garanteze posibilitatea reală, concretă de a desfășura munca, astfel încât acest drept să nu dobândească un caracter iluzoriu. Or, în ceea ce privește alocația de hrană, Curtea a apreciat că, în pofida contribuției sale la crearea unor condiții cât mai adecvate desfășurării activității polițiștilor, nu se poate susține că impactul acestui drept asupra raportului de serviciu este de natură să influențeze legalitatea, caracterul judicios și echitabil al acestuia și nu poate fi văzut ca o măsură în lipsa căreia exercitarea drepturilor și îndatoririlor ce decurg din raportul de serviciu ar fi supuse îndoielii sau ar da loc abuzului uneia dintre părțile raportului de serviciu. Prin urmare, Curtea a reținut că dreptul la alocația de hrană nu reprezintă un element esențial pentru existența raportului de serviciu al polițiștilor și exercitarea drepturilor și îndatoririlor ce decurg din acesta, ci doar o modalitate prin care legiuitorul, în funcție de resursele financiare disponibile, a înțeles să creeze condiții adecvate desfășurării acestei profesii.

73. Astfel, prin decizia precitată, Curtea a statuat că, având în vedere faptul că, nefiind determinantă pentru existența și desfășurarea raporturilor de muncă, alocația pentru hrană nu reprezintă un drept fundamental, legiuitorul poate să dispună modificarea sau chiar încetarea acestei măsuri de protecție socială, fără a fi necesar să se supună condițiilor art. 53 din Constituție, întrucât acest text constituțional privește numai drepturile fundamentale, stabilite prin Constituție, iar nu și pe cele stabilite prin legi. Or, dreptul la alocația de hrană nefiind un drept fundamental, Curtea a constatat că prevederile art. 53 din Constituție nu sunt incidente în cauză.

74. În ceea ce privește invocarea încălcării dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție privind egalitatea în drepturi, cu privire la diferențele care apar între beneficiarii dreptului la alocație de hrană ca urmare a modalității diferite de acordare a acestui drept, respectiv fie în natură, fie sub forma unei alocații valorice, prin decizia precitată, Curtea a statuat că situația personalului aparținând structurilor Ministerului de Interne căruia i se aplică Statutul polițistului și care beneficiază pentru perioada în care se află în activitate de o alocație de hrană zilnică este distinctă, sub aspectul condițiilor care justifică acordarea normei de hrană, de cea a altor categorii de persoane menționate în Hotărârea Guvernului nr. 65/2003, anterior citată, act normativ care prevede normele de hrană zilnice, plafoanele calorice și categoriile de personal pentru care se acordă acest drept. Or, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în care s-a reținut că principiul egalității în drepturi nu înseamnă uniformitate, încălcarea principiului egalității și nediscriminării existând doar atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 20 din 24 ianuarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 243 din 10 aprilie 2003, Decizia nr. 156 din 15 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 26 iunie 2001), Curtea a apreciat că dispozițiile de lege criticate nu au efecte de natură a contraveni prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

75. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

76. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrii de sindicat Elena Tudor ș.a., în dosarele nr. 38.866/3/2016, nr. 38.837/3/2016, nr. 38.860/3/2016, nr. 38.918/3/2016, nr. 38.835/3/2016, nr. 38.855/3/2016, nr. 38.862/3/2016, nr. 38.920/3/2016, nr. 38.873/3/2016, nr. 38.792/3/2016, nr. 38.861/3/2016, nr. 38.793/3/2016, nr. 38.856/3/2016, nr. 38.772/3/2016, nr. 38.909/3/2016, nr. 38.902/3/2016, nr. 38.808/3/2016, nr. 38.891/3/2016, nr. 38.782/3/2016, nr. 38.801/3/2016, nr. 38.819/3/2016, nr. 38.921/3/2016, nr. 38.804/3/2016, nr. 38.888/3/2016, nr. 38.777/3/2016, nr. 38.816/3/2016, nr. 38.788/3/2016, nr. 38.890/3/2016, nr. 38.899/3/2016, nr. 38.880/3/2016, nr. 38.896/3/CAF/2016, nr. 38.917/3/2016, nr. 38.925/3/2016, nr. 38.774/3/2016, nr. 38.799/3/2016, nr. 38.817/3/2016, nr. 38.867/3/2016, nr. 38.876/3/2016, nr. 38.904/3/2016, nr. 38.912/3/2016, nr. 38.800/3/2016, nr. 38.841/3/2016, nr. 38.868/3/2016, nr. 38.919/3/2016, nr. 38.893/3/2016, și, respectiv, nr. 38.823/3/2016 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 aprilie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, de către doamna Ionela Stoian a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

Având în vedere Adresa Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice nr. 75.370 din 4 iulie 2018, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/4.018 din 4 iulie 2018,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Ionela Stoian a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ioana-Andreea Lambru

București, 16 iulie 2018.
Nr. 236.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

